

Sborové OZVĚŇENY

Čtvrtletník sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích • květen 2009 • Ročník X

ŽIVOT SBORU ČCE v Teplicích v roce 2008

Podávám zprávu o tom, jak jsme jej prožili ve sboru. Náš nevelký kostel zažil docela změny. Opravy varhan, vybudování koupelničky, začátek práce na opravě kuchyňky...

Jeho hlavní účel ovšem je být tu připraven pro lidi, kteří slyší zvěstování Boží lásky a evangelia Pána Ježíše Krista. To se dělo při bohoslužbách v neděli. Zastavme se u nich blíže: průměrná účast je skoro padesát. Vedle starších a pamětníků se objevují nové mladé tváře. To je povzbuzující a dává to naději i dopředu. Naše setkávání žije. Liturgie našich shromáždění je velmi jednoduchá. Skoro volá po dalším zvýraznění (písne, modlitby presbyterů, účast mládeže), také jistě po větší interakci shromážděných.

Nebudeme se bát zapojit to nové, nosné do našich setkávání. Vzpomeňme také na nedělní besídku, při které se střídají některé sestry – maminky jako vedoucí.

Nyní máme rozpaky v biblických hodinách – kde se scházejí spíš starší členové sboru a na ty mladší se stále těší, že také přijdou.

Zvěst o Lásce v Kristu zde slyší také docela maličci, zásluhou práce a příprav sestry Dáši Žaloudkové, Jany Zahradníkové, Dáši Dandové a všech, kteří jim pomáhají. Schází se až 7 maminek a 10 dětí. Ty starší, prvňáčci, mají i své bohoslužby. Je to velice krásné, vidět ty základní pravdy církve vtělovat se do nových lidí jako zasévání

semínka do připravené půdy.

Děti starší mají svá setkání, účastní se kolem 6 lidíček i mimo církve. Dorost a mladší mládež jsou schopni sami si připravit program, kde nechybí biblické slovo, a účastní se i celocírkevních a seniorátních podniků.

Úžasnou možností evangelíků je, že jsou vedeni k tomu, že patří k sobě, jsou si všichni rovni a vzájemně se přijímají s úctou a láskou. Radost z toho, že jsou vedle mne ti, kteří také poznali Boží lásku a odpuštění, přicházejí to sdělit druhým a praktikovat mezi sebou, učit se to i pro svět okolo. To je cíl, k němuž vedou cesty někdy klikaté. Co se v jakési „teorii“ učíme v kázání, se dá potom prakticky vyzkoušet v ostatních setkáních. Po bohoslužbách v presbyterně – kolik je zde sester, které se starají, aby nám nic nechybělo – od nalé-

vání čaje a kávy, přes pečení sladkostí až po ztišení, s prosbou, aby tato setkání byla podporou budování sboru: stejně tak setkávání žen, setkávání mužů a některá společná další sejití. Já musím říci, že jsem tím velmi potěšen, někdy prostě sedím a jen to s vděčností přijímám. A ono to funguje i v určitých skupinách, které ve sboru jsou, a které mají možnost si znovu uvědomovat, že rozdílly jsou často opravdu jen umělé... a vždy je tu touha po opravdovém přijímání a dávání.

Nyní cítím ještě víc také další možnost – přiblížení skupiny našich členů, kteří nás posílili v nedávné době. Jejich touha po živém společenství nám všem může být velmi užitečná, protože nejen mluví, ale také jednají a chápou se práce duchovní (s dětmi, mládeží, vrstevníky), i manuální... a jsou

nemalou pomocí v hmotném sdílení potřeb sboru. Zde pramení to, co ve sboru vždy bylo: společný zpěv určité skupiny, který by posílil i zpěv při bohoslužbách, větší prosazení mládeže ve sborové práci aj.

Dnešní naše přemýšlení je v osnově článku o naší církvi, který nedávno vyšel v Teplickém deníku. Když jsem ho psal, měl jsem k tomu velice málo času. Proto byl částečně inspirován našimi internetovými stránkami, a částečně tím, co dnes zde prožíváme.

Chci zmínit i síť pastoračních, sborových i prostě sousedských návštěv, které jsou vhodné k tomu, aby se v nich mluvilo o sborovém časopise, teď i s barevnými obrázky. Jeho pestrost je dilem mnohých, ale nevznikl by tak pěkně, kdyby se jej neujala ses. Ladislava Richterová. Velmi děkujeme – protože to je zároveň i kronika sboru a prostě pěkná možnost něco hodnotného nabídnout.

Povzbuzuje nás i budování společenství s německým evangelickým sborem v Muldě, chtěli bychom, aby se dostalo i víc do rodin a vytváření přátelství i osobních, která překonají jazykové hranice.

Jsem limitován jednou stránkou, proto se mnohé nevešlo. Uslyšíme ještě další zprávy. A jestliže doufáme, že to naše jmenované snažení je tu jen a jen z Boží síly a Božího Ducha, snad bude i za rok ještě možnost o všem hovořit.

Jan Opočenský

Hospodářská zpráva sboru ČCE v Teplicích za rok 2008

Loňský rok byl významný z hlediska investic do inventáře a zařízení sborových budov.

1) Nejvíce finančních prostředků bylo po zralé úvaze členů sboru a staršovstva investováno do generální opravy varhan, a to necelých 208 000 Kč. Oprava se zdařila a již od loňského léta můžeme poslouchat varhany s novým, krásnějším a mohutnějším zvukem. Poděkování patří především br. Grögerovi, jako bývalému kurátorovi našeho sboru, protože za jeho vedení se celá akce začala a byl to on, kdo zajišťoval odborné konzultace a externí pomoc při výběrovém řízení i ostatní důležité kroky.

2) Přestavba WC u kuchyňky na kompletní sociální zařízení. Tato akce byla zajištěna částečně dodavatelsky, ale nemalý díl jsme zvládli také svépomocí.

a) Rozvody elektroinstalace a zabudování elektrospotřebičů provedli br. Vlastík a Vítek Vondráčkovi

b) Snížení stropu, malování, montáž vnitřního vybavení, dovoz materiálu a technický dozor br. Milan Jancyk.

c) Úklid, a toho bylo opravdu hodně – rodina Opočenských.

Zároveň bylo dokončeno obložení u kuchyňské linky. Celkem bylo proinvestováno 29 835 Kč. Část prostředků byla ze sbírky na opravu sborových budov, kde dárci uvedli, na co se peníze ma-

jí použít – bylo to 13 100 Kč, 2 500 Kč přispěla Jeronymova Jednota a zbytek byly opět účelové adresné dary.

3) Natěry plotu u podloubí, vráttek, vrat a plotu vedle cesty ke garáži byly provedeny svépomocí. Poděkování patří rodině Gaudynových, která „dodala“ 5 natěračů a rodině Opočenských se 2 natě-

rači. Technické zabezpečení provedl br. M.Jancyk.

Další akce, které byly naplánovány na rok 2008 a které jsme nestačili realizovat, se přesouvají na tento rok:

1) Nové el. vedení od jističe u WC k varhanám, osvětlení na kruchtě a výměna kabeláže u lustru včetně osazení úspornými žárovkami. Jedná

se o stejné el. vedení.

2) Natřít garážová vrata a dveře dílny.

3) Natřít venkovní křídla a rámy oken u kostela.

4) Dokončit započaté práce v kuchyňce – odvlhčení, nahození stěn, malování, nové lino.

5) Ani letos bych nechtěl zapomenout poděkovat rodinám Opočenských a Vondráčkových za údržbu zahrady a předzahrádky včetně veškeré květinové výzdoby před i uvnitř kostela. Loňní to v zahradě vzali opravdu od podlahy a po porážení starých stromů vznikl prostor pro hry a zábavu dětí i ostatních. Doufám, že se nám za pomoci soukromých zemědělců Sršňových podaří zahradu srovnat na úroveň „greenu“ jako na golfovém hřišti.

6) Úklid kostela bude i letos proveden v měsíci květnu, všechny pomocné ruce jsou vítány.

Ze sbírky na opravy sborových budov, po odečtení loňských výdajů 888 Kč za nátěry plotů a 1 650 Kč za úsporné a směrové žárovky, zbývá k 31.12.2008 celkem 4 177 Kč. Tyto prostředky budou použity na naplánované akce letošního roku.

Poděkování patří všem spolupracovníkům a brigádníkům za další pomoc, kterou často přinášejí ku prospěchu nás všech. Zároveň bych je, i všechny ostatní, chtěl požádat o jejich obětavost a iniciativu i v roce letošním.

Milan Jancyk, hospodář sboru

Přivítali jsme:

pokřtění:

*Eliška Anna Žaloudková,
Julie Anna Žaloudková,
Ema Raková,
Adriana Gaudynová,
Alžběta Martina Gaudynová,
Radovan Gaudyn*

Rozloučili jsme se:

*Mária Števková,
nar. 1916, Novosedlice*

*Olga Janotová,
nar. 1922, Teplice*

*Jaroslava Štěpánová,
nar. 1933, Krupka*

S chválou a vděčností

Bratři a sestry,

apoštol Pavel promlouvá aktuálně i do našich dnů, do našeho konkrétního sboru. A tak s chválou a vděčností se ohlédneme za celým rokem 2008.

Byl to rok požehnaný, bohatě naplněný. Mnohé máme ještě v živé paměti. Hned na samém začátku, v únoru, začala rozsáhlá a nákladná akce – generální oprava varhan. Byly oprávněně obavy, jak takovou sumu (na 200 000 Kč), dáme dohromady. Staršovstvo vyhlásilo sborovou sbírku, sešly se dary (od města 50 tis., synodní rada nám odpustila 52 tis. z personálního fondu, 10 tis. jsme dostali z Jeronymovy jednoty), ale 100 tis. jsme našetřili my, náš sbor. Staršovstvo všem dárčům děkuje. Jen s takovou obětavou pomocí mohla být odeslána koncem listopadu poslední splátka. Pán Bůh stál při našem díle. Už 1. června zazněly ku chvále Boží první tóny opravených varhan. Tenhle nelehký úkol spočíval z velké části na bedrech předchozího staršovstva s kurátorem bratrem Grögerem. V započatém díle pokračovalo nově zvolené staršovstvo – 7. 4. 2008 se konala jeho nově ustavující schůze a 1. 6. 2008 složilo nové staršovstvo slib do rukou br. seniora Brodského. Ve složení staršovstva došlo ke dvěma změnám ze zdravotních důvodů - br. Gröger zůstává členem, s. Dr. Stará, dlouholetá zapsivatelka, pokračuje jako náhradnice. Oběma děkujeme za jejich věrnou službu. Úlohu zapsivatelky převzala s. Richterová, kurátorkou bylo zvolena s. Grögerová, s. R. Jancyková místokurátorkou, hospodářem zůstává br. M. Jancyk a pokladní s. Žaloudková. A tak prosíme o moudrost a pokoru a prosíme i vás, bratři a sestry, modlete se za nás.

Možná, že je to jen subjektivní dojem, ale zdá se mi, že aktivní zapojení členů sboru do financování opravy varhan vyvolalo celkové oživení práce ve sboru. S tím souvisí i příchod nových členů – dvou rodin s dětmi – Gaudynových a Jílovských, Dagmar Ža-

loudkové s dvěma dětmi. Svátost křtu přijalo celkem 6 dětí. Všichni noví členové se aktivně zapojili do života sboru. Pěknou tradicí se stalo ekumenické setkávání žen, vždy se zajímavým hostem (J. Šiklová, far. I. Škeříková, dr. K. Roubíčková a další). Scházet se začali i muži, mládež se pravidelně zúčastňuje seniorátních i celocírkevních setkání evangelické mládeže (Teplice, Děčín, Prostějov). Vzrostl počet dětí v nedělní škole, pravidelně se schází miniklub pro maminky s dětmi pod vedením s. D. Žaloudkové.

Pravidlem se stalo posezení v presbyterně při kávě a čaji po bohoslužbách. To je místo a čas pro tolik potřebné osobní rozhovory bratří a sester. Osvědčuje se i společné stolování při nejrůznějších příležitostech, např. při jubileu manželů Jirsákových, 1. června byly hned tři důvody: slib staršovstva, uvedení varhan do provozu a Den dětí. 21. prosince po odpolední vánoční hře dětí a mládeže následovala společná večeře. I tato neformální obecenství napomáhají bratrské soudržnosti, pomoci a porozumění.

Záslužná je pastorační služba bratří a sester sboru. S. Stará, br. Tejkal, sestry Horáková, Kábová a další navštěvují nemocné v bytech, nemocnicích nebo v domovech důchodců, vyřizují pozdravy, potěší slovem. Tuto službu nejvíce potřebují a oceňují sestry Kudrejová, Benešová, Hladíková, br. Hejzlar v Krabčicích, v poslední době i br. Pixa v hospici v Mostě. Sbor tak zůstává ve spojení s těmito členy a oni se sborem.

Významnou událostí roku 2008 bylo 90. výročí vzniku naší Českobratrské církve evangelické. Ve dnech 21. - 23. 11. probíhaly v Praze na různých místech symposia, koncerty a shromáždění. Náš sbor byl zastoupen třemi účastníky v sobotu 22. listopadu na slavnostním shromáždění u Salvátora. S celým průběhem oslav jste byli seznámeni na stránkách našeho církevního tisku. K tomuto výročí byla vydána Česká synoptická Bible, měli jste

Věra Grögerová, kurátorka sboru, společně s farářem Danielem Wüstem z německé Muldy v našem kostele.

možnost si ji zakoupit nebo alespoň prohlédnout.

Jistě máme v živé paměti čas adventu, jednotlivé adventní neděle, tak jak šly za sebou - s br. dr. Z. Susou, s návštěvou z Muldy, vánočním koncertem manželů Valtových, kdy jsme konečně slyšeli naše varhany v plné kráse a síle, s vánoční hrou dětí a mládeže.

Dosud jsme slyšeli jen samé chvályhodné zprávy. Máme však jedno minus a začíná se zvětšovat. Biblické hodiny. Věrných, dlouholetých účastníků totiž přirozeně ubývá. Nechci dělat nábor, ale budeme se muset zamyslet a přehodnotit své časové možnosti. Mluvím i za sebe.

Staršovstvo se schází 1x měsíčně (kromě letních prázdnin), projednává a řeší všechny aktuální otázky. Pod vedením svého předsedy, kterým je br. farář Opočenský, přistupuje k práci velmi zodpovědně, jednotlivé úkoly včetně zajištění služeb při bohoslužbách si presbyteri berou ochotně za své. Každá schůze začíná úvodní pobožností jednoho z presbyterů, ti se střídají podle abecedy, a tak jednání probíhá v klidu a moci Ducha svatého.

V závěru této zprávy bych chtěla jménem staršovstva poděkovat celému sboru za obrovskou obětavost. Děkujeme všem, kteří ochotně a nezištně přikládají ruku k dílu podle svých možností a schopností: br. M. Jancykovi a jeho týmu pomocníků, bratřím Jirsákovim a Vondráčkovi st. i Vondráčkovi ml.. To jejich zásluhou se podařilo ještě v průběhu opravy varhan a s pomocí účelové sbírky některých členů vybudovat sociální zařízení se sprchovým koutem. Děkujeme sestře Alinčové za její tichou službu v kuchyňce neděli co neděli, s. Rejchrtové a jejím pomocnicím za přípravu každého většího pohoštění. Děkujeme za každou, i tu zdánlivě sebedmenší pomoc – práce na zahradě, nátěr plotu, úklid zasněženého chodníku aj. Děkujeme za službu varhaníkům (s. Hyťhová a Kábová, br. Opočenský ml.), br. Jirsákovim za čtení kázání, děkujeme br. faráři Janu Opočenskému za službu Slova i za jeho nejrůznější aktivity a podněty, za práci s dětmi. Ale především děkujeme samému Bohu za všechna obdarování a hojnost požehnaní.

Mgr. Věra Grögerová, kurátorka

Role faráře v životě člověka – b

br. farář Jan Opočenský

Milý bratře Amosi,
kolem se přehnala tvá osmdesátka jako mžiknutí oka. Než jsme se stali na ni připravit, byla pryč. Ještě, že máme možnost se k ní vrátit.

Zasloužíš si to; pro svoji horlivost, práci, zbožnost, nezištnost a upřímné bratrství jsi totiž člověkem nezapomenutelným.

Všechny tyto tvé hříbny a dary jsi dokázal bohatě rozmnožit ve službě jiným, ale zvláště teplickému sboru.

Nemáš je – horlivost, práci, zbožnost, nezištnost i bratrství – jen tak. Jsou to dary od Pána Boha... ale jejich výčet jsem nevypozoroval jen já sám, vypůjčil jsem si je od dávného pisatele, který je už v třicátých letech minulého století přisoudil Tvému dědečkovi, Václavu Řezníčkovi. V roce 1967 jsi vstoupil zde v Teplicích do jeho práce a služby. Oba dva jste tak jednou provždy výraznými osobnostmi sboru v Trnovanech a Teplicích. A kolem vás také vaši blízcí.

Ted' už jsi na odpočinku. Ale jste se svou ženou příliš blízko faře, než abychom i my nevěděli, že Tvůj současný život se klidu, nienedělání, vůbec nepodobá. Spíš naopak.

Starostí jako by neubývalo. Zápas o zdraví a s nemocemi – na to jsi zvyklý. Ale přibývá také starost o zdraví manželky, ovšem pro člověka, který je zvyklý se ztotožňovat s lidmi v jejich trápení, také nic nového.

Pak je tu ještě Tvůj rodný, milovaný sbor... i v něm to vždy nejde, jak by mělo. Na ledasco si musíme přivyknout.

Útěchu v těch dnech nejasnosti a obav hledáme v žalmu 80,4:

„Bože, obnov nás, ukaž jasnou tvář a budeme zachráněni. Ujmi se té řevy, kmene, který pravice tvá

zasadila, letorostu, jež jsi vypěstoval. ..Nad mužem své pravice drž svoji ruku. Ukaž jasnou tvář a budeme zachráněni.“

Myslím, že ne neprávem bylo mi dáno pochopit, že Tvůj úděl, život, příběh, je možné připodobnit, nelitotožnit, s údělem, příběhem našeho sboru. K tomu ukazuje žalm 80., ten Tvůj letošní... .

Děkuji Ti za Tvou pomoc, práci, starostlivost, podněty.

Přeji Ti, abys poznával i dále radost z Boží lásky a péče, měl své milé blízko a užíval také svých stále velkých darů a možností k svobodné práci pro Pána Boha a svou církev.

br. farář M. Erdinger

Životní jubileum br. faráře Tejkala mne přivedlo k rekapitulaci na téma: Role faráře v životě člověka. Jak znám br. faráře Tejkala jako člověka – trochu to řeknu osobně, on byl vždy v roli mého faráře. Tepličtí nemají nárok absolutní, on byl vikářem ve Cvikově 12 let! A my jsme tu dva z poslední konfirmace br. faráře Tejkala ve Cvikově, bratr Svoboda a já a v našich životech sehrál br. farář roli velikou.

1. Jako podstatné vnímám u br. faráře jeho jasnou teologickou linii. Záměrně jsem vybral pro kázání text apoštola Pavla o Boží milosti. V podstatě z každého jeho kázání, na které si vzpomínám, ta Boží milost vystupovala. To, že si člověk uvědomí, že se mu něco daří, je hrozně fajn. Ale když si uvědomí, že se mu daří, protože je k němu Bůh milostivý, to tomu dává hloubku. To zbavuje člověka namyšlenosti, pýchy a prohlubuje zvěstování. Teologická linie br. Tejkala byla jasná, byla reformační. Sika fide, sola gratia, sola scrip-

tura, stěžejní pilíře, to byl jasný pohled na cestě víry.

2. Další je práce pastýře. Tomu prvnímu by Němci řekli třeba Prediger, tomu druhému Seelsorger. Pokud není práce kazatele doprovázena prací pastýře, zůstává na půl cesty. My jsme dostali od Pána Boha to, že jsme měli faráře, který nezůstával na půl cesty. Jsem takový emotivní, proto nebudu vzpomínat na Vaše návštěvy s Vaší paní v naší rodině od mého nejtěššího dětství. Vaše příchody do naší rodiny vidím dosud velmi zřetelně a ovlivnily mě od útlého dětství. Vrátilo se mi to velmi silně, když jsem byl v Krabčicích, když jsem se svým kurátorem chodil po návštěvách, a když jsem pak navštěvoval jeho ženu v nemocnici, s biblí, s modlitbou – a on mně jednou řekl: „Ty jseš takovej vopravdovej farář, ty nám čteš bibli, zpíváš...“ ... no, od koho jiného, než od Tejkala jsem se to učil... najednou jsem vnímal, jaká je ta dvojrole, že jedno bez druhého nějak nejde.

3. Farář Tejkal je pro mě farářem, který nemá ambici soudit, rozhodovat, kdo je horší, lepší, zkrátka člověka přijme. Dnes ve své práci farářské i sociální mluvím často o potřebě přijmout člověka, aniž bych ho chtěl nějak pochopit, vysvětlit si ho... protože ho vnímám jako Boží stvoření, tak jako sebe tak vnímám – tak to byla taky Vaše cesta. Vy jste nás uměl v tom složitém cvikovském sboru tak přijímat. A nikdy jsem ani doma ani nikde jinde neslyšel: ten Tejkal je sudič, nebo: pro něho nejsme dost dobrý. To je důležité. Každý Vám byl dost dobrý. To jsem si také nesl na cestě životem, jak je důležité mít takového faráře.

Nakonec připomenu takové tři okamžiky: Boží milost – můj konfirmační text od vás byl z ep. Timoteovy: - zmocni se milostí, která je v Kristu Ježíši. Já jsem tomu jako 13 letý konfirmand vůbec nerozuměl, rostl jsem do puberty a nějaká Boží milost? Později mi to došlo, a navíc, když jsem byl ordinován na Hvozdnici a tehdy jste ke mně promluvil slovy: Milostí Boží jsem to, co jsem a přál jste mi, abych tu milost nezmarnil. To byl jakýsi druhý zásadní mezník. A to třetí provázání Vaše s mou cestou byl pohřeb mé maminky, kde jste také o Boží milosti významně mluvil... Děkuji.

ses. Titěrová

Milí bratři a sestry,
jak většinou víte, pocházím z Českomoravské vysočiny ze sboru v Rovečném. Život a Boží vedení mě však zavál až na Podřipsko, do sboru v Krabčicích. Bylo to v r. 1945, po prodělané vysilující úpravě. Kraj pod Řípem, úrodný a bohatý, mi dle lékařů měl být posílu a ochranou před hrozcí tuberkulózu. Mé kroky brzy po příjezdu k mé sestře směřovaly samozřejmě do společenství zdejšího evangelického sboru.

Zde byl v té době kazatelem farář Dobiáš a já jsem začala ve svých 19 letech navštěvovat kromě bohoslužeb pravidelně také setkávání sborové mládeže i pěveckého kroužku. A tady ve sdružení jsem se s Tebou, milý Amosi, první seznámila.

Mimo pravidelná setkání jsme podnikali společně také různé akce, výlety a srazy evangelické mládeže. Ty jsi byl mezi mládeží velmi aktivním organizátorem. Pod Tvým vedením jsme s mládeží např. připravili sborové odpoled-

Bratr Amos Tejkal osmdesátiletý

ne žalmů. Vzpomínám též na sraz mládeže v Libiši, kde hlavním kazatelem a vedoucím duchovního programu byl farář Zdeněk Somolík, později výrazná osobnost našeho teplického sboru, pod jehož kazatelnou jsem posléze zde v Teplicích usedala téměř 20 let.

Po jeho náhlém úmrtí v r. 1966, kdy můj manžel Mírek byl zde v Teplicích již kurátorem, se ve sboru zrodila zásadní myšlenka. Požádat Tebe, vnuka zakladatele prvního tmovanského sboru zde v Teplicích, bratra kazatele Řezníčka a syna stavitele naší teplické fary br. dr. Tejkala, o možnost volby za faráře sem k nám do Teplíc. A tak ses poté stal naším farářem a naše setkávání na vinici Páně započalo opět. Spolutvořili jsme a spolutvoříme oba z Boží milosti teplické sborové společenství již více než 40 let.

Milý Amosi, jsem s celou rodinou za tento čas s Tebou v tomto sboru Pánu Bohu moc vděčná. Velmi moc Ti děkuji (spolu se svým manželem, který už nás jako dlouholetý kurátor předešel) za duchovní službu a nádherné výklady Božího slova.

Náš nebeský Otec Tě opatroval po všechny roky, dával Ti sílu a žehnal i Tvé rodině. Ty jsi o tyto dary jistě prosil a je z Boží milosti přijímal pro svou duchovní práci zde, pro svá kázání a pro své modlitby, skrze něž jsi nám předával Boží slovo srozumitelně a s láskou. Děkujeme Ti opravdu moc. Vyprošuji Ti, milý Amosi, Boží ochranu, péči a lásku i do všech příštích Pánem Bohem darovaných let.

ses. Grögerová

Milý bratře faráři, mluvím za naši rodinu. Když má dítě v první třídě dobrou učitelku, mohou rodiče mluvit o štěstí. V našem případě to

byla ses. paní učitelka Janotová. Máme ji v dobré paměti z našich sborových shromáždění. A když dítě vyrůstá pod vedením dobrého pastýře, je to dar od Boha. Tím jste byl Vy. Máme radost, že dcera a celá její rodina žije aktivně ve sboru dejvickém a i na tom máte podíl. Zasel jste dobré símě. Bratře faráři, děkujeme!

ses. Rejchrtová

Já budu velice stručná. Chtěla bych říci tři body: 1. poděkování za moji maminku, která už mezi námi nemůže být pro svůj zdravotní stav a je velice ráda, když přijde bratr farář na návštěvu. Potěší ji to, protože spolu proberou nejen její zdravotní stav, ale hlavně duchovní potěchu. 2. moji synové. Když byly ty nedobré doby a v Chotěboři jsme nemohli provozovat rodinnou rekreaci, jak to původně bylo myšleno, a kdy nejenom bratr farář, ale i manžel brali rodinnou rekreaci takovou, že měli třeba deset dětí. Protože to byla rodinná rekreace, tak ty děti jsme k nim hodně přifařili a oni se tam o ně celých 14 dní starali. A vlastně až do maturity, nebo když se rozprskly ty děti, tak měly velmi dobré vztahy nejen s ostatními z našeho sboru, ale vlastně z celých Čech, protože některá přátelství – aspoň mých synů – přetrvávají dodnes, z té Chotěboře. 3. vzpomenu svého manžela, když pracovali spolu v seniorátním výboru, a byli si navzájem oporou při leckdy nelehké práci v tom seniorátním výboru. A v neposlední řadě za sebe: Amosi, přeju všechno dobré, Boží ochranu, a aby tvoje děti ti neříkaly, že jsi starý jako uhlí, jako to řekli mně.

ses. Vejnarová

Já jsem zde nejstarší a nejvzdá-

lenější. Mně bude už těch (58). A s Amosem a Janou jsme se setkali, když oni se přistěhovali. Muž byl farářem v Duchcově, syn je farářem v Lysé, vnučka je farářkou v Liberci. Musím říci, že Amos byl náš nejbližší a nejlepší přítel. Ještě do toho počítám Pepika Šplíchala. To byl takový trimvirát, který – myslím, že i spolu studoval na fakultě, a který i tady byl blízko. Znali se i naše rodiny, děti si spolu hrály, tak to byly velmi přátelské, spíš rodinné vztahy. Za to jsem Amosovi vděčná, že když můj muž zemřel, já jsem jim to zavolala, a oni skutečně během půl hodiny byli u mě. Podpořili mně v té beznadějně situaci. Musím také vyřídít pozdravy tobě, milý Amosi, od celé mé rodiny.

Těší se, že tě zase někdy uvidí. Sboru v Teplicích pak přeji věrné posluchače a hodně potěšení a úspěchů. A hlavně zpívejte, zpívejte. Já jsem tedy také párkrát hrála nahoře na varhany... teď, když slyším, že vy nezpíváte, je mi z toho smutno, ani nevíte jak!

ses. Jirsáková

I já jsem hodně emocionální. Milý pane faráři, paní farářová. Ráda bych vám chtěla poděkovat za sebe a své vrstevníky, kteří třeba také uznají, že to s námi nebylo vždycky jednoduché. Když se rozhlédnu, nejsme tady všichni, kdo jsme zde vyrůstali, nebo jen pobývali. Ale potkám-li některé, víme díky vám, že patříme k sobě a při rozhovoru se nezapomenou zeptat na vás a vaši rodinu. Ať jsou z našeho sboru, jiných sborů naší církve, ale i sborů jiných církví. Citelně si vás připomínám při výchově svých dcer i při hovorech ve svém zaměstnání. Ale vím také, že i ostatní. Vy

jste už tehdy věděl, k čemu nyní neustále docházíme, že přímo radit se nedá. Učil jste nás trpělivosti se sebou samým i s druhými, nenápadně podat ruku druhým, když jsou v nouzi, ale hlavně naslouchat. Učil jste příkladem se svojí rodinou. Také jsme viděli, jak se chovali k dospělým v našem sboru. S úctou, láskou a vzájemnou pomocí sobě navzájem, i když mimo náš sbor to sami neměli jednoduché. Vedla je k tomu nejen výchova ve vlastní rodině, ale především vaše kázání, biblické hodiny a pastorační rozhovory. Bylo jen na nás, co převezmeme. Měli jsme jako každé mládí mezi sebou různé dohady a výhrady, ale nyní nás to, co jsme společně viděli a slyšeli, drží pohromadě ve vzájemné pomoci a úctě. Ještě jednou děkujeme za vedení, za nás a naše děti, a ostatní mladé v našem sboru. Přeji vám hodně síly bojovat proti nemocem a hodně radosti ze všeho, kde jste.

ses. farářka Klimešová

Ráda řeknu to, co myslím slouží ke cti bratru faráři Tejkalovi. Když nastala revoluce, mně bylo v té době devět let, otevřela se po 40ti letech cesta církve do škol. A já si moc vážím, že to byl právě bratr farář, který jako první a dost možná jako jediný z duchovních křesťanských církví tady v Teplicích do té školy vstoupil. Šel s kůží na trh a v podstatě otevřel hodinu náboženství.

Tam jsem docházela několik roků a je to něco, co mne velice oslovilo, z čeho jsem dlouho čerpal, a věřím, že i tam se našly i kořeny mé služby. Děkuji ještě jednou a přináším a vyřizuji pozdravy i z našeho sboru CCH v Teplicích. Ať vám Pán Bůh žehná.

Poslední dny stvoření

Už desítky let se mluví a píše o ovzduší poškozeném lidskou činností. Švýcarský evangelický farář Jörg Zink jakoby s přihlédnutím a v protikladu k biblické zvěsti o prvých dnech stvoření světa napsal vizi, kam vede svévole člověka v zacházení s přírodou a nazval ji „Poslední dny stvoření“. Nevím, jak toto dílko získal v době cenzury bývalý ústecký farář br. Hynek Merta (zemřel 1991) a přeložil je. Kopii jsem dostal také já jako samizdat. Někteří ve sboru si vzpomenu, že jsme

Na počátku stvořil Bůh nebe i zemi.

Ale po mnoha milionech let byl člověk konečně chytřý dost. Řekl: Kdo zde mluví o Bohu? Vezmu svou budoucnost sám do ruky. Vzal ji, a tak začalo posledních sedm dní země.

Za jitra prvního dne

se rozhodl člověk, že bude volný a dobrý, krásný a šťastný. Již ne obraz nějakého Boha, ale člověk. Poněvadž však v něco věřit musel, věřil ve volnost a ve štěstí, v čísla a množství, burzu a pokrok, v plánování a svou jistotu. Neboť pro jistotu naplnil půdu pod svýma nohama raketami a atomovými hlavicemi.

Druhého dne

zhynuly ryby v průmyslových odpadních vodách, ptáci práškem z chemické továrny, který byl určen proti housenkám,

zající na poli olovenými mračky ze silnice, psíci krásně červenou barvou salámu, sledí olejem na moři a odpadem na dně oceánu. Odpad byl totiž aktivní.

Třetího dne

uschla tráva na polích a listí na stromech, mech na skalách a květiny v zahradách. Neboť člověk dělal počasí sám a rozděloval déšť podle přesného plánu. Byla však jen malá chyba v počítači, který rozděloval déšť. Když chybu našli, ležely již nákladní lodí na suchém dně krásného Rýna.

Čtvrtého dne

zahynuly tři ze čtyř miliard lidí. Jedni nemocemi, které člověk vypěstoval, neboť kdosi

to četli v mládeži i ve skupince třicátníků. Vize je stále aktuální. Stále se ozývá „Kdo tu mluví o Bohu?“ i „Vezmu svou budoucnost sám do ruky“. Jörg Zink načtrhl, jak by to mohlo vypadat.

Předkládám vám to k přečtení, posouzení i zamyšlení. A ještě víc – což to vztáhnout nejen na ovzduší, ale i na vlastní názory na životní praxi, na svůj vztah k Pánu Bohu i přístup k budoucnosti. Začtěme se i takto do vize, která i nás chce oslovit. **Amos Tejkal**

zapomněl zavítit nádrže, které byly připraveny pro příští válku. A jejich léky nepomohly nic. Ty již dlouho působily v kožních krémech a vepřových ledvinkách.

Jiní umřeli hladem, poněvadž několik z nich ukrylo klíče obilních sil. A zlořečili Bohu, který jim přece dluhoval štěstí. Měl být přece milým Pánembohem.

Pátého dne

stiskli poslední lidé červené tlačítko, neboť se cítili ohroženi. Oheň zahalil zeměkouli, hořely hory, vypařila se moře, betonové kostry v městech byly zčernalé a kouřily. A andělé v nebi viděli, jak modrá planeta zčer-

venala, potom špinavě zhnědla a konečně zešedla jak popel. A přerušili svůj zpěv na deset minut.

Šestého dne

zaniklo světlo. Prach a popel zahalily slunce, měsíc a hvězdy. A poslední šváb, který přežil v raketovém krytu, zašel nadměrnou teplotou, která mu vůbec nesvědčila.

Sedmého dne

byl klid. Konečně. Země byla nesličná a pustá a tma byla nad trhlinami a průrvami, které se v zemské kůře rozevřely. A duch člověka jak příznak smrti bloudil nad chaosem.

Hluboko dole, v pekle, si však vyprávěli napínavý příběh o člověku, který vzal svou budoucnost do vlastních rukou. A pustý smích hřměl vzhůru až ke sborům andělů.

Jörg Zink

(přeložil Hynek Merta)

Úklid kostela

V týdnu od pondělí 11. května proběhne tradiční jarní úklid kostela.

Rozpis, kam je možné zaplatit svůj konkrétní podíl, připraví hospodář br. Milan Jancyk. Vítání budou všichni brigádníci, kteří přiloží podle svých schopností a možností ruce k potřebnému dílu.

Staršovstvo sboru všem za pomoc již předem děkuje. (r)

Již podruhé v krátké době byla milým hostem našeho sboru psycholožka PhDr. Květa Roubíčková z Dolních Zálezlí na Ústecku. Tentokrát na setkání s ní přišli i muži, i když ženy a dívky početně převažovaly. Téma znělo „Jarní pohlazení na duši“ a věřím, alespoň soudě podle vyjádření řady účastníků, že se v praxi podařilo rea-

lizovat. Po skončení společné části využili někteří přítomní i možnost osobního kontaktu s K. Roubíčkovou, která do naší presbytery kus jarního slunce skutečně vnesla. Její poděkování patří všem za velmi aktivní přístup, cítila se mezi námi skvěle a pokud bude zájem, ráda se k nám zase někdy vypraví. **Foto: Jan Opočenský**

Blahoslavenství ve výkladu Ladislava Heryána

Čtrnáctého února se v našem kostele konalo již 10. ekumenické setkání žen. Hostem jubilejního setkání byl katolický kněz Ladislav Heryán.

Do nabitě presbytery si ho přišlo poslechnout 38 účastnic. Jako téma si zvolil blahoslavenství, které je úvodem Ježíšova „horského“ kázání. Co říká Bible: „*Když spatřil zástupy, vystoupil na horu, a když se posadil, přistoupili k němu jeho učedníci. Tu otevřel ústa a učil je: Blaze chudým v duchu, neboť jejich je království nebeské*“.

Jak náš host zdůraznil, toto je jedno z těch nejzákladnějších tvrzení, která kdy byla pronesena. Přijdou ještě mnohá další blahoslavenství, žádné z nich se ale nemůže s tímto srovnávat. Je výjimečné, zcela mimořádné. Nádherné na tom je, že „jejich je království nebeské“. Je jejich už teď. Ježíš neříká bude, jako v ostatních (budou potěšeni, dostanou zemi za dědictví, budou nasyceni, dojdou milosrdenství, uzří Boha). Není tu žádná prodleva, žádný časový prvek...

Výklad Ladislava Heryána

jste poslouchali velmi pozorně. Škoda, že nebylo dost času na to, aby se host mohl stejně poutavě zastavit u každého z osmi blahoslavenství ze Starého Zákona. Snad někdy příště...

Připomeňme alespoň stručně profil Ladislava Heryána. Narodil se před devětačtyřice-

ti lety v Novém Jičíně na Ostravsku. Své náboženské cítění dlouho před rodiči tajil. Je Salesiánem podle vzoru otce dona Bosca. V roce 1987 emigroval, deset let žil v Římě. Po návratu do České republiky věnuje většinu svého času mládeži v Salesiánském středisku v Praze, kam dochá-

zí především takzvaná problémová mládež. Je garantem Nového zákona na teologické fakultě a překládá pro nakladatelství Portál. Jeho srdeční záležitostí je underground, slabost má zejména pro skupinu Plastic People Ivana Martina Jirouse, jejímž je pastorem. **Ladislava Richterová**

Ženy u Jirsákových

Další z pravidelných setkání žen se uskutečnilo počátkem března u Jirsákových.

Témat bylo hned několik: organizace oslavy životního jubilea emeritního faráře br. Ámose Tejkala, letní dovolená v Chotěboři a rodina jako taková. U Jirsákových se hodně zpívalo, sestry znovu

založily příležitostný pěvecký sbor a nacvičily několik písní. Jednou z nich přispěly po bohoslužbě k oslavám 80. narozenin br. Tejkala. V letošním roce se již uskutečnila také dvě setkání mužů v presbyterně fary, jejich účastníci se Sborovým ozvěnám o jejich průběhu zatím nepochlubili. Snad příště. **(lar)**

Díky za krásná připomenutí

Využívám nabídnutý prostor ve Sborových ozvěnách, abych poděkoval všem, kdo se jakkoli podíleli na jubileu mých osmdesátin. Nemyslel jsem, že jich dožiji. Tím víc mne dojímalo účastenství, za které jsem všem vděčen, ať byli očím patrní, či skrytí. Neodvážím se vyjmenovat ty, kdo sborové sejití tak pěkně připravili, stála za tím ochotnost bratra faráře, staršovstva a služby dalších, celého laskavého hloučku. Jen dvě jména se sluší připomenout, hnací motor celé akce: sestry kurátorky Věry Grögerové a sestry Hany Rejchrtové. A k tomu důraz z kázání br. faráře Erdingera, mého kdysi konfirmanda, na milost Boží, kterou jsme nesení. Stále platí „Ne nám, Hospodine, ne nám, ale jménu svému dej čest, pro milosrdenství své a pro pravdu svou“.

Amos Tejkal

Milé sestry a bratři,

dostáváte do rukou letošní druhé číslo Sborových ozvěn. Redakční rada děkuje všem, kteří do jejich obsahu přispěli, především emeritnímu faráři br. Ámosu Tejkalovi. Prostor pro příspěvky je v ozvěnách připraven pro každého člena sboru, mládež a děti nevyjímaje. Netřeba se obávat, rádi vám případně se stylizací nebo gramatikou pomůžeme. Vždyť spolupracovníci jsou „kořením“ časopisů. A tak se na vaše příspěvky, náměty a podněty těšíme do příštího, červnového vydání.

(r)

Přijďte mezi nás

Srdečně zveme vás všechny, přijďte společně s námi hledat lásku a moudrost Božího slova.

Zveme vás k účasti na bohoslužbách i dalších setkáních sboru Českobratrské církve evangelické v Teplicích ve Sládkově ulici 2006/16.

POZVÁNKY NA AKCE

pátek 1. května 2009

Ekumenická mše

– kaple sv. Wolfganga
na Komáří Vížce,
14:00 hodin

sobota 13. června 2009

Sborový výlet

s evangelíky z Muldy
a Helbigsdorfu do Terezína

PRAVIDELNÁ SHROMÁŽDĚNÍ

středa	16.00 hodin	biblická hodina
čtvrtek	9.30 hodin	miniklub maminek a dětí
pátek	15.00 hodin 19.00 hodin	děti setkání střední generace dle dohody
sobota	16.00 hodin	mládež
neděle	9.30 hodin 10.00 hodin 18.00 hodin	bohoslužba nedělní škola konfirmandi

po bohoslužbě neformální posezení v presbyterně při kávě a čaji

Tel. : 417 539 169,

mobil br. farář Jan Opočenský 604 339 518

č.ú. 1060124309/0800

Velikonoční pondělí na Dlouhé louce

Letošní svátky jara byly požehnané i co se počásí týče. A tak není divu, že sluníčko vylákalo na Dlouhou Louku u Litvínova několik rodin k bohoslužbě, kterou ve zdejším kostele na Velikonoční pondělí již tra-

dičně vede náš bratr farář Jan Opočenský. Všichni se nejprve potěšili na farní zahrádce s nově narozenými kůzlaty a potom přijali pozvání do svatého stánku. Formou hry se děti dozvěděly o biblickém veliko-

nočním příběhu, samy se staly jeho účastníky a nakonec si společně s rodiči za doprovodu kytary zazpívali. Z našeho sboru se bohoslužby zúčastnily sestry Slavíková a Richterová. **Foto: Miroslav Rada**